

For det første kan hele kraftvarmefordelen tilfalde varmesiden (metode 1). Hermed vil kun en mindre del af kraftvarmeværkets brændselsforbrug blive henregnet til varmeproduktionen, mens en større del bliver henregnet til elproduktionen. Resultatet er – når der ses bort fra andre faktorer lave varmepriser (og lave energifgifter af brændsler til varme) kombineret med høje elpriser. Dette er helt legalt såfremt elpriserne faktisk er baseret på det store brændselsforbrug. Typisk er brændslerne fordelt på denne måde i de første år af et varmforsyningsanlægs levetid, hvor omkostningerne er høje. Man har i denne periode lave afgifter på varmen og høje elpriser.

For det andet kan kraftvarmefordelen deles mellem varmesiden og elsiden (metode 2). I forhold til første eksempel vil en større del af kraftvarmeværkets brændselsforbrug blive henregnet til varmeproduktionen, mens en mindre del bliver henregnet til elproduktionen. Resultatet er – når der ses bort fra andre faktorer – højere varmepriser (og højere energifgifter af brændsler til varme) kombineret med lavere elpriser. Også dette er helt legalt, såfremt der betales afgift af de højere brændselsmængder, der nu ikke er medgået til elproduktionen og indregnet i elprisen og som derfor er medgået til varmeproduktionen. Typisk fordeles brændslerne på denne måde, når varmforsyningsanlægget er blevet lidt ældre og omkostningerne er faldet. Deles kraftvarmefordelen på denne måde, får man alt andet lige højere varmepriser og lavere elpriser.

Når der i visse tilfælde ikke er afregnet det korrekte beløb i energifgifter skyldes det, at kraftvarmeværkerne efter at være overgået til at anvende metode 2 til beregning af elprisen stadig har benyttet metode 1 til beregning af energifgifterne. Dermed har man reduceret elpriserne og man har sparet varmekunderne for den højere energifgift af de højere brændselsmængder, der er medgået til varmeproduktionen, når en del af kraftvarmefordelen flyttes fra varmesiden til elsiden.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 1187, hvor dette er illustreret med et taleksekempel.

Der er således ikke tale om, at varmekunderne har haft for høje priser som følge af, at brændselsmængderne ikke er opgjort korrekt til ElprisUdvalget. Tværtimod har varmekunderne betalt for lave priser som følge af, at man ikke

har betalt energifgifter af hele brændselsforbruget der er medgået til varmeproduktionen.

Grunden til, at afgiftsreglerne er som beskrevet, er, at man ikke kan opgøre en sand fordeling af brændselsforbruget til hhv. el- og varmeproduktionen. I stedet for at basere afgiftsreglerne på en helt skematisk beregningsregel er det valgt at lade de enkelte værker have en vis frihed til at fordele brændselsmængderne og således også kraftvarmefordelen.

I elforsyningsloven fastsættes, at elforsyningsvirksomheder, som i kombineret produktion leverer varme og elektricitet, skal fordele omkostningerne på de pågældende produkter efter rimelige driftsøkonomiske principper.

Således har kraftvarmeværkerne relativt frit kunne lade varmeproduktionen få en fordel i de første dyre år af varmforsyningsssystemernes levetid.

Når dette har kunnet tillades i forbindelse med en afgiftsopgørelse skyldes det, at varme og elsiden har modstående interesser. Der er med andre ord indbygget en selvregulerende mekanisme i kraftvarmesystemet, hvor hhv. varme- og elkundernes repræsentanter hver især ønsker så lave priser som muligt. Priser, der afhænger direkte af fordelingen af brændsler til hhv. varme- og elproduktion. Det må her tilføjes, at der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem el- og varmekunderne. Således afsættes varmen typisk lokalt, mens elektriciteten afsættes til driftsfællesskaber dækkende større geografiske områder. Også lokalt vil der være modstående interesser mellem f.eks. aftagere af central kraftvarme og aftagere af el med anden opvarmning.

Man har da også kunne se, at der i praksis er indgået aftaler om at lade kraftvarmefordelen tilfalde varmesiden i de første år, for derefter også at skulle komme elkunderne tilgode.

Spm. nr. S 1188

Til skatteministeren (24/8 98) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Hvorledes er det gældende krav om, at de centrale kraftvarmeværker skal indberette den samme brændselsfordeling mellem el- og varmesiden til El-prisudvalget og til afgiftsmyndighederne udformet, og hvem har i dag ansvaret for at sikre, at der sker den samme indbe-